

Digues prou, no estàs sola 2016

25 de novembre

Dia Internacional per a l'eliminació de la violència
envers les dones

Mites sobre la violència de gènere

Un mite sobre la violència de gènere és una creença basada en estereotips sobre aquest tipus de violència. Aquests estereotips són generalment falsos però són sostinguts de manera àmplia i persistent, i serveixen per minimitzar, negar o justificar l'agressió a la parella.

La violència es dona en persones de tots els grups socials, ètnics, culturals, de qualsevol edat, nivell d'ingressos, estudis o ocupació... Ni els maltractadors ni les dones maltractades corresponen a cap perfil concret.

En l'*Atles de les dones en el desenvolupament del món* de Cándida Gago (2006) es mostra que més d'un 20% de dones pateixen violència a mans dels seus companys íntims, tant en països de nivell econòmic elevat, com de desenvolupament intermedi o molt deficient.

En l'*Informe Mundial sobre la Violència i la Salut* (2003) es va assenyalar que "hi ha un considerable debat sobre la naturalesa de la relació entre el consum d'alcohol i la violència, i si aquesta és veritablement causal. Molts investigadors creuen que l'alcohol opera com un factor conjuntural, que augmenta les probabilitats que es produeixi la violència al reduir les inhibicions, ofuscar i deteriorar la capacitat de l'individu per interpretar indicis".

Malgrat aquest informe, no es pot deduir una relació directa entre agressió i consum d'alcohol o drogues.

La violència de gènere és universal, passa a tots els països del món, independentment de la seva situació econòmica, el seu nivell de desenvolupament, la seva situació geogràfica, o el seu règim polític, etc.

Un estudi de l'OMS (2005) en 10 països elegits per la seva diversitat geogràfica i cultural va revelar que en tots aquests hi havia violència de gènere (amb dades variables).

Un informe de l'ONU (2006) documenta l'abast i la prevalença de la violència contra les dones en la parella en 71 països del món.

En l'*Atles de les dones en el desenvolupament del món* de Cándida Gago (2006) es mostra que el maltractament exercit sobre les dones pels seus companys íntims no està per sota del 5% en cap país.

L'*Informe Mundial sobre la Violència i la Salut* (2003) assenyala que tot i que poden existir aquests antecedents “no tots els infants que presencien mals tractes o són objecte d'aquests es converteixen en adults que maltracten” o, dit d'una altra manera, no es pot establir una relació causal entre un passat de violència i la violència actual.

No hi ha relació entre un passat de violència i la violència actual.

L'*Informe Mundial sobre la Violència i la Salut* (2003) conclou que “la proporció de les agressions fetes per la parella i vinculades amb trastorns psicopatològics acostuma a ser relativament baixa en entorns on aquest tipus de violència és comuna”.

No hi ha una relació directa entre agressió i malaltia mental.

Les dones amb unes determinades característiques tenen més probabilitats de ser maltractades.

Totes les dones podem ser víctimes d'un maltractador.

Prevenim i reduïm de més de la meitat les víctimes de violència de gènere a través de la cooperació internacional i el desenvolupament sostenible.

Les dones maltractades no es corresponen amb cap perfil; poden ser dones de totes les edats, independentment de l'educació, ingressos o posició social.

Com a exemple, tenim un estudi realitzat a Espanya (Vázquez et al., 2010) que va mostrar que la violència de gènere (particularment la psicològica) afectaria un 6,3% de les joves universitàries, i aquesta taxa és menor a l'obtinguda en altres estudis.

Si les dones pateixen violència de gènere alguna cosa hauran fet per provocar-la.

La responsabilitat de la violència és de qui l'exerceix.

La responsabilitat de la violència és de qui l'exerceix.

La *Declaració sobre l'eliminació de la violència contra la Dona* (Resolució de l'Assemblea General 48/104, ONU, 1994) va col·locar la violència contra les dones en el marc dels Drets Humans, explicitant que les dones tenen dret a gaudir dels drets i llibertats fonamentals, els quals han d'estar protegits, i que les diferents formes de violència contra les dones són violacions dels drets humans.

La *Declaració i Plataforma d'Acció de Beijing* (ONU, 1995) va subratllar que la violència contra la dona és a la vegada la violació dels drets humans de les dones i un obstacle per al ple gaudi de tots els drets humans per part de les dones.

La violència de gènere és un fenomen puntual.

La forma més comuna de violència experimentada per les dones a tot el món és la violència dins la parella (ONU).

“La forma més comuna de violència experimentada per les dones a tot el món és la violència dins de la parella” (ONU).

A Europa entre un 20-50% de dones han estat víctimes de violència conjugal; i és més probable que una dona sigui colpejada, violada o assassinada per la seva parella que per qualsevol altra persona (Keltosova, 2002).

Els resultats de 48 enquestes de tot el món assenyalen que entre el 10-69% de les dones haurien estat agredides físicament per la seva parella en algun moment de les seves vides; aquesta violència acostuma a anar acompanyada de maltractament psíquic i en 1/3 dels casos també d'abús sexual (Heise y García-Moreno, 2003).

La violència psicològica no és tan greu com la física.

FALS

Qualsevol tipus de violència té conseqüències greus.

Informe Anual de l'Observatori de la Violència de Gènere
del Departament de Justícia i Consumidors i Seguretat

La majoria de denúncies per violència de gènere són falses.

FALS

De 500 sentències d'Audiències Provincials estudiades en només el 0,4% del total la denúncia havia estat falsa.

Informe Anual de l'Observatori de la Violència de Gènere
del Departament de Justícia i Consumidors i Seguretat (2016-2017)

Si les dones que pateixen violència de gènere no abandonen aquesta relació per alguna cosa serà, potser els agrada.

FALS

La por i la dependència bloquegen la ruptura.

Estudis d'empreses parades a la violència domèstica: una proposta jurídica

“La violència psicològica o emocional contra la dona ha rebut menys atenció en les investigacions sobre violència en la parella” (ONU, 2006), però causa tant mal a la salut física i mental de la víctima com la violència física i pot, a més a més, ser precursora d’altres formes de violència.

Un informe del Consell General del Poder Judicial sobre gairebé 500 sentències d’audiències provincials evidencia el baix percentatge de dones que denuncien en fals ser víctimes de violència masclista: només en dues de les 500 sentències analitzades –el 0,4 % del total– es va deduir falsedat per part de la denunciante.

Les dones que pateixen violència a mans de les seves parelles o exparelles tenen importants seqüeles en la seva salut física, mental i social. S’han formulat diferents models teòrics per explicar la permanència en una relació de maltractament, incloent la teoria del cicle de la violència (Walker, 1984), el model del laberint patriarcal (Bosch, Ferrer y Alzamora, 2006) o la Síndrome d’Adaptació Paradoxal a la Violència Domèstica (SAPVD) (Montero, 2001).